

Evenimente speciale

Liviu Ciulei – Premiul de excelență.
Dorina Lazăr – Premiul pentru întreaga carieră.
Ceremonia de închidere TIFF 2010.

➤ PAGINA 3

InterogaTIFF

Sebastian Lelio vorbește despre pasiunea și libertatea de a face filme într-o țară care a ieșit din dictatură odată cu România.

➤ PAGINA 5

APERITIFF

 **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA**

EDIȚIA 9, 28 MAI – 6 IUNIE 2010, CLUJ

Publicație oficială a TIFF
#9, Sâmbătă, 5 Iunie, 2010
www.tiff.ro

Prezentat de:

Asigurări

Mănușile roșii vine în continuare celelalte ecranizări după Eginald Schlattner, *Cocoșul decapitat*, dar și după *Călătoria lui Gruber*. Dacă *Gruber* este, categoric, cel mai bun film al lui Gabrea de după 1990 – și, totodată, unul dintre cele mai îndrăznețe și inteligente scenarii românești din toate timpurile –, *Mănușile roșii* trimite în debara tot ce s-a văzut despre “obsedantul deceniu” (anii 50) atât în filmul românesc, cât și la televizor (deci da, uitați și de *Blestemată fii*, *închisoare!*, și de *Memorialul durerii*): este, pur și simplu, cea mai convingătoare, mai autentică și mai problematizantă incursiune în adevărul trăit al unei epoci întunecate – o incursiune care nu face concesii nici patetismului de rigoare, nici cinismului acomodant.

Povestea trăită de Schlattner capătă o consistență memorabilă grație interpretării lui Alex. Mihăescu, care este o revelație. Felul în care un tânăr de nici 30 de ani intră în pielea unui tânăr de-acum 50 de ani, dezvăluindu-i mecanismele de autoprotecție, fragilitatea și ambiguitatea în contactul brutal cu o putere discreționară este absolut remarcabil. Alături de el, Mircea Rusu face un rol senzațional în chip de dur uns cu toate alifiile psihologice, care știe pe ce clape să apese pentru a obține confesiunile. Iar Victoria Cocias este, ca de obicei, impecabilă în rolul Mamei. Un film incomod și tulburător, care nu trebuie ratat! ■

– ALEX. LEO ȘERBAN

Mănușile roșii

APERITIFF / 2

Azi, la **ora 12**, la Cinema Victoria, va fi proiectat cel de-al treilea calup de scurt-metraje românești (*Short films 3*). Cei care au auzit doar vorbindu-se despre *Aperitiff Special Edition* (publicația în limba engleză despre filmul românesc, apărută cu sprijinul ICR) sau au zărit-o în mîinile cuiva mai norocos, pot s-o primească.
Mihai Chirilov va prezenta publicului *Aperitiff Special Edition*.

AlternaTIFF

Cele mai bune concerte

foto: Adi Marineci

Am fost destul de entuziasmată cînd am auzit de alternaTIFF. Fără nicio încercare de a colora primăvara asta ploioasă sau festivalul în nuanțe mai vii decît e cazul, nu pot să nu repet ceea ce discutaserăm deja serile trecute: au fost cele mai bune concerte pe care le-am văzut în Cluj în ultima vreme. alternaTIFF-ul a fost deschis miercuri seară pe scena Meeting Point de formația Tündérground și a continuat cu Gary Lucas, chitaristul american cunoscut pentru colaborările sale cu artiști precum Jeff Buckley, Nick Cave, Lou Reed sau Iggy Pop, iar apoi cu un concert acustic extraordinar al formației Grimus (pe care l-am declarat concertul meu preferat de la Grimus - „amazing night, amazing night”) ce a ținut aproape două ore. Joi, formația Travka a înșuflețit Meeting Point-ul - și dacă tot au întreat „Cum te simți” sper ca s-a văzut în reacția publicului cum ne-am simțit: tare bine - moment urmat de încă o întîlnire în Zorki - Off The Record cu formațiile Vive la Noiz și Persona. Cu această ocazie (și printr-un alt concert care a ajuns direct în topul personal) formația Persona și-a lansat și albumul „Suburbia Afterlife” (reacție faină din public: „Eu am CD-ul de la Persona, tu îl ai?”). Vineri seara am fost la întîlnirea cu formația Kumm și frumoșii lor fluturi, iar apoi am mers la „different parties”: Alternativ Quartet și The Pixels în Zorki. And last but not least: astăzi de la 21.30 The Mono Jacks la Meeting Point, iar apoi Relative, Toulouse Lautrec și The Amsterdams în Zorki. Be there! ■

- MIRELA DIMITRIU

AperitIFF

- Redactor șef: Ana Maria Sandu
- Redacție: Anca Grădinaru, Cristi Mărculescu, Mark Racz, Crăița Nanu, Cătălin Moise, Lavinia Gal, Raluca Bugnar
- Traduceri: Oana Darie
- Design: Carmen Gociu

- Ilustrație: Matei Branea
- Distribuție: Ionuț Husti
- Tipografie: Media Pro

• **Echipa AperitIFF scrie despre festival și pe www.hboclub.ro**

Agenda

- ➔ **Ora 11.00 la Maitrese Maison** Masterclass Oana Paunescu – film și costume (DADA / Castel Films)
- ➔ **Ora 17.00 la Cinema Republica** *Mănușile Roșii* în regia lui Radu Gabrea.
- ➔ **Ora 17.00 la TIFF Meeting Point** îi puteți pune întrebări lui Florin Piersic Jr.
- ➔ **Ora 17.30 la Cinema Arta** proiecția filmului *Angela merge mai departe* în onoarea actriței Dorina Lazăr.
- ➔ **Ora 20.30 la Teatrul Național** ceremonia de închidere a festivalului.

Votul publicului

COMPETIȚIE

4.71	Grașii / Gordos
4.63	Medalia de onoare / Medal of Honor
4.31	Felicia, înainte de toate / First of All, Felicia
4.24	Invers / Reverse
4.19	Altiplano
4.18	Nimic personal / Nothing personal
4.14	O soluție rațională / A Rational Solution
4.01	R

BAROMETRUL GENERAL

4.80	Brendan și secretul din Kells / Brendan and the Secret of Kells
4.78	Karla și Jonas / Karla and Jonas
4.75	Metropolis
4.74	Lumea văzută de Ion B.
4.64	Bodega Soul Kitchen / Soul Kitchen
4.60	Capitalism: o poveste de dragoste / Capitalism: a Love Story
4.59	Puskas Hungary
4.55	David vrea să zboare / David Wants to Fly

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii opt ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-te! Arată-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă. Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie premiul și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care a văzut mai multe filme decît noi... Sâmbătă la 12, la cinema Republica în hol, te vom cunoaște!

Adrese Cinematografe

- **REPUBLICA**, Pța. Mihai Viteazul, nr. 11
- **ARTA**, Str. Universității, nr. 3
- **VICTORIA**, Bdul Eroilor, nr. 51
- **CINEMA CITY** (în incinta Iulius Mall)
- **ECHINOX** (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9
- **INSOMNIA CAFE**, Str. Universității nr. 2
- **IULIUS MALL** (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
- **AUDITORIUM UBB**, Str. M. Kogălniceanu nr. 3
- **PIAȚA UNIRII, MEETING POINT și TIFF LOUNGE** (în incinta Muzeului de Artă), Pța Unirii nr. 30

Evenimente speciale

Liviu Ciulei

Premiul de excelență

În cadrul celei de-a noua ediții a Festivalului Internațional de Film Transilvania (TIFF), Liviu Ciulei, personalitate marcantă a filmului și teatrului românesc, va fi omagiat prin acordarea Premiului de Excelență și prezentarea a trei dintre filmele sale în secțiunea tradițională a festivalului, 3X3.

Cariera sa spectaculoasă include peste 20 de filme la care a lucrat în calitate de regizor, actor sau scenarist, precum și numeroase spectacole de teatru, unde și-a pus semnătura în calitate de regizor, scenograf sau actor, recompensate de-a lungul timpului cu distincții prestigioase. Experienței în calitate de regizor, actor, scenograf sau scenarist i s-a adăugat și cea a unui foarte bun director artistic, Liviu Ciulei ocupînd această poziție timp de 10 ani pentru Teatrul Bulandra din București, dar și pentru Teatrul Tyrone Guthrie din Minneapolis.

De asemenea, Liviu Ciulei a fost profesor de teatru la două universități prestigioase: Columbia University și New York University. În prezent, Liviu Ciulei este Director Onorific al Teatrului Bulandra.

Filmografia sa include unul dintre titlurile care au marcat istoria cinematografului românesc: *Pădurea spînzuraților*, film care i-a adus în anul 1965 Premiul de regie la Festivalul de la Cannes. Alături de *Valurile Dunării* (1959) și *Erupția* (debutul în regia de film din 1957), *Pădurea spînzuraților* a fost prezentat în cadrul secțiunii 3 X 3. Liviu Ciulei se alătură astfel regizorilor Wim Wenders și Anurag Kashyap omagiați în cadrul acestei secțiuni la cea de-a noua ediție a festivalului.

Valurile Dunării, cel de-al doilea film semnat Liviu Ciulei, în care este atât regizor, cât și interpret, spune povestea a trei oameni care sînt nevoiți să călătorească pe un șlep încărcat cu armament, pe Dunăre, în august 1944, printre minele puse de hitleriști. Un love-story presărat cu momente de tensiune, recompensat cu Globul de Cristal la Festivalul de Film de la Karlovy Vary în 1960.

La TIFF 2010 publicul a putut revedea acest film în cadrul unei proiecții de gală, în prezența protagonistei Irina Petrescu.

O altă proiecție de gală o reprezintă cea a filmului *Pădurea spînzuraților*. Filmul va fi proiectat la TIFF 2010 în prezența actorilor Victor Rebengiuc și Mariana Mihuț. ■

Azi, 5 iunie, la ora 20:30, la Teatrul Național din Cluj va avea loc **Gala de închidere** a TIFF-ului. Vor fi desemnați câștigătorii acestei ediții 2010. În acest an, evenimentul va fi transmis în direct pe www.tiff.ro, TVR Cluj, NCN și Realitatea.net.

Dorina Lazăr

Premiul pentru întreaga carieră

Actrița Dorina Lazăr, interpreta a peste 40 de roluri pe scena Teatrului Odeon din Capitală, se remarcă atât pentru rolurile din piese de teatru, cât și din producții cinematografice.

Dorina Lazăr s-a născut pe 7 noiembrie 1940. A absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, Facultatea de Teatru, secția Actorie, la clasa profesorului Ion Finteșteanu, avîndu-i ca asistenți pe Sanda Manu și pe Dem Rădulescu. A debutat în 1961 la Teatrul Regional București, iar din 1969 este actriță la Teatrul Odeon.

Pe marele ecran a debutat în 1973, în filmul *Păcălă*, regizat de Geo Saizescu. Filmografia sa cuprinde producții precum *Modigliani* (Mick Davis, 2003), *Saint-Ange* (Pascal Laugier, 2003), *Amen* (Costa Gavras, 2001), *Crucea de piatră* (Andrei Blaier, 1993), *Balanța* (Lucian Pintilie, 1991), *Liceenii* (Nicolae Corjos, 1986).

În anul 1979, a primit premiul Leul de bronz la Festivalul Internațional de Teatru de la Arezzo pentru spectacolul *Năpasta*.

În anul 1982, a primit premiul pentru Cea mai buna actriță de film din partea Asociației Cineaștilor din România, pentru rolul *Angela din Angela merge mai departe* (Lucian Bratu, 1980).

În anul 2000 a fost decorată cu Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler. Ministerul Culturii și Cultelor i-a acordat, în 2003, Premiul pentru cea mai bună actriță, pentru rolul Grete din *Șefe!*, iar la ediția 2008 a Galei Premiilor UNITER a fost premiată pentru întreaga sa activitate artistică.

Festivalul Internațional de Film Transilvania va proiecta în onoarea Dorinei Lazăr *Angela merge mai departe*, unul dintre cele mai frumoase filme de dragoste din cinematografia românească. ■

Angela merge mai departe (Regia: Lucian Bratu, 1981)

Proiecție specială în cinstea actriței Dorina Lazăr.

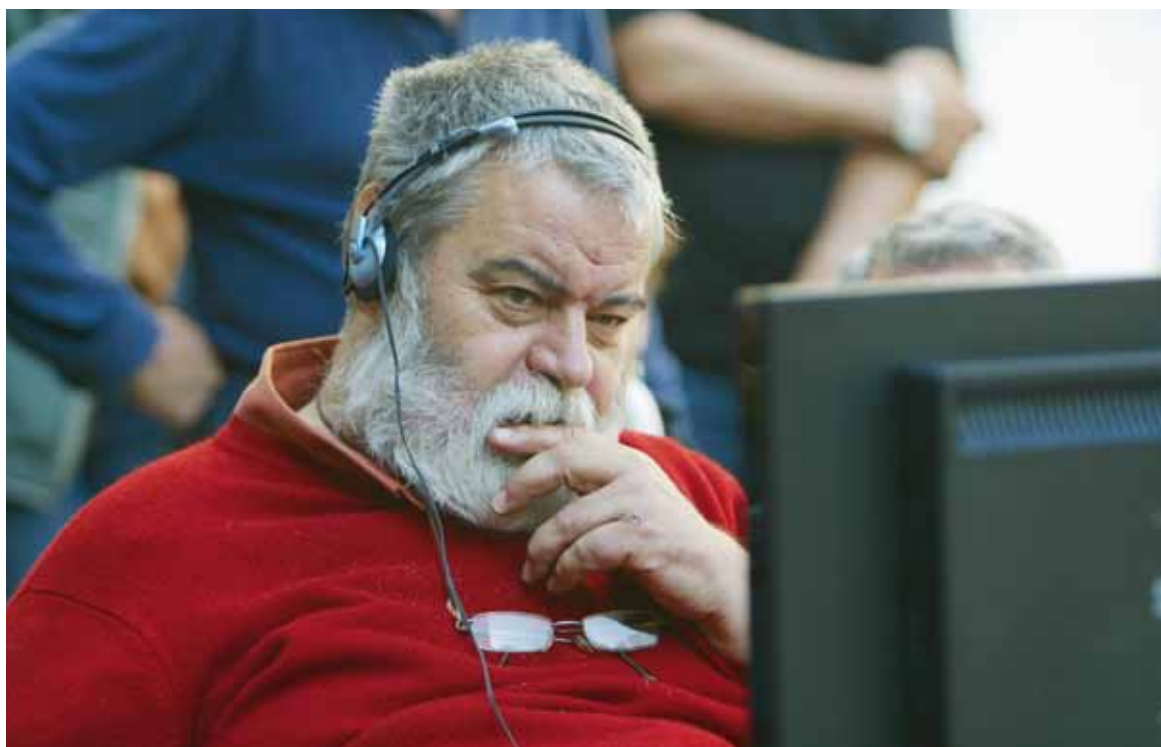
Astăzi la Cinema Arta la orele 17.30.

O existență banală, făcută din zile ce seamănă una cu alta: nesfîrșite cutreierări pe străzile Bucureștiului, oameni necunoscuți, seri lungi în fața televizorului - cam așa arată o perioadă din viața unei femei singuratice, o șoferiță de taxi. Angela pare să se resemneze... pînă în momentul cînd îl întîlnește pe Gyuri, și el un singuratic, divorțat de fosta soție. Un bărbat puternic, hotărît să învingă greutățile vieții, acesta este cel alături de care Angela ar putea... să meargă mai departe. O frumoasă poveste de dragoste, o poveste care ar putea fi adevărată.

Zilele filmului românesc

Sper ca și de data asta, TIFF și echipa voastră să-mi poarte noroc!

De vorbă cu Radu Gabrea

Ce loc ocupă Mănușile roșii în filmografia ta? Cit de important – sau necesar – a fost pentru tine să aduci pe ecran această biografie controversată a scriitorul Egnald Schlattner? Și în ce măsură reflectă propria ta biografie?

Pot spune că ocupă un loc esențial. Face parte din filmele pe care am vrut întotdeauna să le fac. Nu numai pentru că au o legătură puternică cu biografia mea – am cunoscut și eu, în 1956, universul concentraționar, pe care îl descrie magistral romanul – dar și pentru că reprezintă exemplar și ideea mea despre cinema. Romanul lui Schlattner, de altfel înțeles mult mai puțin în România decât în Europa, ceea ce e trist, mi-a oferit acest prilej extraordinar. Dacă ai avea prilejul să-l citești, sînt convins că mi-ai da dreptate. Faptul că tu vorbești de o biografie controversată e o sursă de confuzie. Care e, în fond, așa-zisa controversă? Dincolo de faptul că, în accepțiunea locală, “controversat” înseamnă un adevăr,

care este spus numai pe jumătate sau chiar parțial negat, (și despre *Călătoria lui Gruber* s-a spus în lumea bună că este o poveste “controversată”, iar în cea mai puțin bună, s-a scris direct “Urmăriți-l pe Gabrea! Și-a vîndut conștiința pe mărci germane”) pentru că, vezi Doamne, ceea ce s-a întîmplat la Iași nu fusese din vina românilor, ci a nemților, pe care subsemnatul a vrut să-i “albească”. Ce este “controversat” aici? ?n romanul și filmul *Mănușile roșii*, totul este foarte clar. Nu e nici o controversă. Ca și romanul de la care pleacă, filmul este povestea unei culpe tragice.

Cum l-ai găsit pe actorul din rolul principal, Alex Mihăescu? Face un rol fantastic, deosebit de dificil pentru un newcomer. Cum l-ai pregătit?

Mă bucur că numești creația lui Alex Mihăescu “un rol fantastic”. Istoria este total atipică pentru felul în care eu obișnuiesc să-mi fac castingul. Alex ar fi trebuit să joace

rolul lui Felix Goldschmidt în *Cocoșul decapitat*. Partenerii germani și austrieci ai acestui film au avut alte preferințe. Am rămas însă, atît eu, cît și Victoria (n.n.: Cociăș, producătoarea filmului), cu o imagine extraordinară despre el. Amestec de voîntă și vanitate, cu o vastă cultură și energie, Alex, care e și un regizor de teatru remarcabil, va avea, sper, cariera artistică pe care o merită. Atît în teatru cît și în film. E adevărat că am riscat. Dar, din moment ce am cîștigat, mă bucur. În prima zi de filmare, cînd era teribil de emoționat, i-am spus: “Alex! Filmul stă sau cade cu tine!”. Și așa și este. Din fericire pentru amîndoi, povara nu l-a încovoiat. Dimpotrivă!

Ești primul regizor român invitat, încă din primul an de TIFF, în secțiunea tradițională 3x3, dedicată unor mini-portrete relevante de regizor. Ce amintiri ai de la prima ediție? Ce a însemnat TIFF, de-a lungul celor 8 ediții de pînă acum, pentru regizorul Radu Gabrea?

Bucuria pe care am avut-o la prima ediție TIFF la care am participat în secțiunea 3X3 a fost deosebită. Și legătura mea cu voi a continuat. În 2007, la o aniversare a mea, am fost laureat al unui Premiu pentru întreaga carieră. Așa că e firesc să mă simt legat de TIFF și de echipa voastră minunată. Sînt bucuros că l-am adus pe Ron Holloway la voi. O personalitate excepțională care a dus filmul german pe culmile gloriei prin sprijinul său neobosit, prin revista *German Films* tipărită 25 de ani pe banii lui și ai minunatei sale soții, Dorotheea Holloway. Faptul că aveți în acest an o proiecție omagială închinată lui Ron îmi dă încă un motiv să scot pălăria în fața voastră. Înțelegi de ce m-am bucurat cînd, în încheierea articolului său elogios despre prima ediție a TIFF-ului, apărut în KINEMA, Ron Holloway a scris: “Revelațiile festivalului? Două filme clasice regizate de Radu Gabrea: *Prea mic pentru un război atît de mare* (1969) și *Dincolo de nisipuri* (1973), deopotrivă poetice și în continuare relevante, la fel ca acum mai bine de 30 de ani de la premiera lor. *Prea mic...*, film anti-război prin excelență, a ajuns în selecția festivalului de la Locarno. *Dincolo de nisipuri*, denunț metaforic al socialismului, a fost interzis de Ceaușescu personal. La scurt timp după asta, Gabrea a emigrat în Germania. La întoarcerea în țară, în anii 90, a fost instrumental în impunerea unei noi legi a cinematografului, cum nu se poate mai benefice pentru noua generație de cineaști.” (Ron Holloway, KINEMA).

Ceea ce e cel mai amuzant: toate revistele românești de specialitate, printre care și cea, încă pe atunci existentă ca organ oficial al CNC, au publicat integral articolul omițînd ultimul paragraf. Și asta mă leagă și mai mult de voi, de TIFF. Aici a fost premiera extraordinară cu *Cocoșul...*, în cort la Sibiu, cu peste 1000 de oameni în sală, tot la TIFF a fost prezentat pentru prima oară *Călătoria lui Gruber* cînd a fost văzut de criticul Ronald Bergan de la *The Guardian*. A urmat o excelentă cronică, care a marcat filmul și a dus, împreună cu selectarea lui la Festivalul Filmului Românesc organizat de ICR New York la Tribeca Cinemas, la cariera sa excepțională în Statele Unite. Sper ca și de data asta, TIFF și echipa voastră să-mi poarte noroc! ■

– MIHAI CHIRILOV

InterogaTIFF

Sebastian Lelio

Cineștii din Chile care au o perioadă foarte productivă în ultimii ani, la fel ca realizatorii români de filme, sînt mai puțini obsedați de vechiul regim, numai pentru că dictatura de dreapta din Chile a fost de mai scurtă durată decît comunismul românesc, crede Sebastian Lelio, regizor chilian. Lelio a fost premiat în 2007 la TIFF și a revenit pentru a treia oară la Cluj anul acesta prezentînd filmul *Navidad*, în cadrul secțiunii Focus Chile. După o discuție cu publicul care a văzut *Navidad* și înainte de a intra la viziunea filmului românesc *Francesca*, Sebastian Lelio mi-a vorbit despre pasiunea și libertatea de a face filme într-o țară care a ieșit din dictatură odată cu România.

foto: Raluca Bugnar

Sînteți în drum spre cinema să vedeți un film românesc; ce părere aveți de cinematografia românească?

Admir foarte mult cinematografia românească, înseamnă foarte mult pentru mine să vin la TIFF. Acum în Chile este o generație de oameni de vîrsta mea și mai tineri care se ocupă foarte mult de filme, care au apărut din nimic, cam așa cum s-a întîmplat și în România. Stilistic, cele două țări nu au nimic în comun în cinematografie și nici subiectele nu seamănă. Eu admir foarte mult filmele românești, mă uit la ele cu multă curiozitate. Ador *Polițist*, *Adjectiv!* Foarte multă inspirație am găsit în *Pescuit sportiv* al lui Sitaru. Cinematografia actuală din Chile e mai puțin coerentă, la fel și aprecierea ei, nu e ca în România cu grupul de cinești care au devenit cunoscuți cu filme pe aceeași temă. În Chile se fac filme despre o grămadă de subiecte și cu diverse stiluri, sîntem mai puțin obsedați de fostul regim, dar numai pentru că dictatura a fost mai scurtă. Sînt sigur că dacă am fi avut și noi 50 de ani de dictatură am fi făcut numai filme despre asta.

Se aseamănă în vreun fel cinematografia din Chile cu cea din România?

Cinematografia din Chile a început să înflorească de acum vreo șase ani odată cu apariția unei serii de cine-

aști foarte activi, care au început să facă filme din diverse perspective, dar a căror trăsătură comună e căutarea de a face filme foarte personale, reale.

De ce credeți că au început cineștii din cele două țări să fie așa de productivi în ultima perioadă?

Cred că cei 20 de ani de democrație, după un regim de dictatură de dreapta. Noi am avut 20 de ani de dictatură a aripii drepte pînă în 1990, iar aici a fost dictatură tot pînă cam în aceeași perioadă. Douăzeci de ani par să fie durată de timp necesară după o dictatură pentru ca libertatea de expresie să înflorească cu adevărat.

Ce proiecte aveți?

Acum lucrez la un nou film, care are loc în zonele devastate după cutremurul și tsunami din februarie, în Chile. Am scris o poveste ficțională, dar are trăsături de documentar, va reflecta, sper, mult respect pentru durerea simțită chiar și cînd filmam, căci peisajele și casele erau încă distruse. Am filmat la o lună după catastrofă. Mi-ar plăcea să vin la TIFF și a patra oară, dar cred că vom termina filmul peste vreo șase luni.

Ați spus că preferați să nu scrieți dialogurile, ci să-i lăsați pe actori să improvizeze pe marginea scenariului. Cum funcționează asta?

Chiar cred că cinematografia e o

muncă de echipă, iubesc ca atunci cînd filmez să aștept după ceva ce nu poate fi scris, nu poate fi gîndit dinainte, anticipat. E ceva ce se naște acolo, iar eu cred în puterea de documentar a camerei de filmat, care poate capta ceea ce se întîmplă o singură dată. Încerc să îmi construiesc poveștile cu aceste momente care sînt foarte vii, fac duble, dar diferite. Nu caut o scenă perfectă atunci cînd filmez. Caut multe lucruri și apoi, la editare, rescriu totul din imaginile obținute. Scriu scenariul, dar nu dialogul. Strategia mea de a avea povești reale e de a le da actorilor mai mult spațiu de manevră. Îmi place să lucrez în echipă, dar editez filme numai de unul singur! De fapt, scriu înainte povestea,

intriga, stabilesc subiectul, dar numai „CE-ul”, nu și „CUM-ul”. Cum va ieși filmul e ceva ce aflăm împreună, în timp ce filmăm. Primul meu film, care a cîștigat la TIFF în 2007, *La Sagrada Familia*, a fost filmat cu multă improvizație.

Care e riscul de a face film bazându-vă pe improvizație?

Riscul e acela de a ciocăni la ușa vieții și de a nu primi nici un răspuns. E ca și cum mergi umil la ușă și spui „Te rog, Viață, adu-mi niște momente pline de adevăr, mister și complexitate pe care eu nu sînt în stare să le scriu, care sînt dincolo de ceea ce am eu în cap!”. Iar riscul e acela ca viața sa nu te bage în seamă, nicio dată nu știi ce va ieși. ■

– RALUCA BUGNAR

Special Events

Liviu Ciulei

Outstanding Achievement Award

In the ninth edition of the Transilvania International Film Festival (TIFF), we will acknowledge and praise Liviu Ciulei, an outstanding figure of the Romanian film and theatre world, by presenting him with the Excellence Award and by showing three of his films in the traditional section of the festival, 3 X 3.

His spectacular career includes over 20 films, in which he worked as a director, actor or screenwriter, as well as numerous plays, in which he participated as a director, art director or actor, being rewarded with prestigious distinctions over the years. Along with being a director, actor or screenwriter, Liviu Ciulei can also be accounted as a great artistic director, occupying this position in the Bulandra theatre from Bucharest for ten years, but also in the Tyrone Guthrie theater from Minneapolis. Also, Liviu Ciulei has worked as a theatre professor in two prestigious universities, Columbia University and New York University. In the present day, Liviu Ciulei is the Honorary Director of the Bulandra theatre.

His career as a director includes one of the titles that marked the history of the Romanian cinematography: *The Forest of the Hanged* (*Pădurea spinzuraților*), the film that brought him the Directing Award at the 1965 edition of the Cannes Film Festival. *The Forest of the Hanged* will be presented in the 3x3 section, along with *The Waves of the Danube* (1959) and the *The Eruption* (his directing debut from 1957). Liviu Ciulei thus joins directors Wim Wenders and Anurag Kashyap, the honoured film professionals in this section in the ninth edition of the festival.

The Waves of the Danube, the second film Liviu Ciulei directed, in which he also stars, tells the story of three individuals that are bound to travel on a barge filled with weapons, on the Danube, in august 1944, through the mines dropped by the Germans. The love-story filled with tense moments was awarded the Crystal Globe at the 1960 edition of the Karlovy Vary Film Festival.

At the 2010 edition of TIFF, the audience had the chance to see the film during a special screening in the presence of the starring actress, Irina Petrescu.

Another gala screening was organized for *The Forest of the Hanged*, in the presence of starring actors Victor Rebengiuc and Mariana Mihuț. ■

Dorina Lazăr

Lifetime Achievement Award

Dorina Lazăr, the actress with a repertoire of over 40 characters at the Odeon Theatre, is remarkable both on the stage and in front of the camera.

She was born on November 7, 1940. She graduated the Institute of Theatre and Cinema Art, theatre Faculty, Acting section, in the class of professor Ion Fintesteanu, with Sanda Manu and Dem Rădulescu as assistants. She first appeared on stage in 1961, at the Bucharest Regional theatre. She has been acting at the Odeon Theatre since 1969.

She made her first appearance on the big screen in 1973, in *Păcală*, directed by Geo Saizescu. Her filmography consists of productions such as *Modigliani* (Mick Davis, 2003), *Saint-Ange* (Pascal Laugier, 2003), *Amen* (Costa Gavras, 2001), *Crucea de piatră* (Andrei Blaier, 1993), *Balanța* (Lucian Pintilie, 1991), *Liceenii* (Nicolae Corjos, 1986).

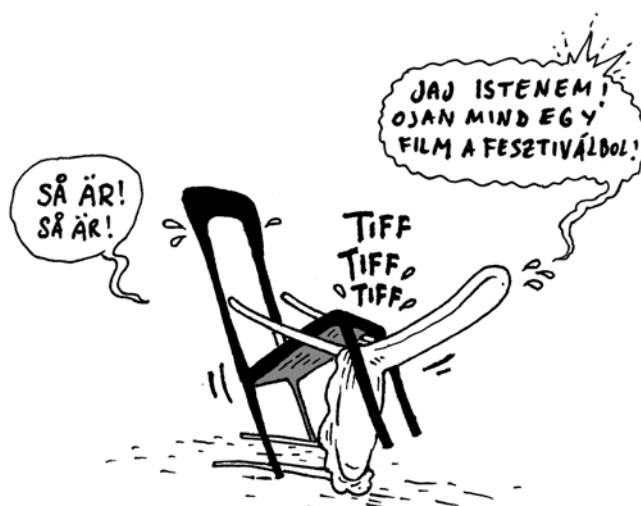
In 1979, she was awarded the Bronze Lion at the International theatre Festival in Arezzo, for *Năpasta* (Calamity).

In 1982, Dorina Lazăr was awarded the title of Best Film Actress by the Romanian Filmmakers' Association, for the part of Angela in *Angela merge mai departe* (*Angela Goes On*, 1980). In 2000 she was decorated with the "Faithful Service" in National Order, as a knight.

The Ministry of Culture awarded her, in 2003, the prize for Best Actress, for her turn as Grete in "*Șefele*" ("*The Lady Bosses*") and at the 2008 UNITER Gala she was honored for her entire artistic career.

In her honor, the 9th Transilvania International Film Festival will screen *Angela Goes On* (Lucian Bratu, 1980), one of the most beautiful love stories in Romanian cinema. ■

BRANEA'S ONE-SHOT MINIMAL COMIC

1. OH MY GOD, IT'S LIKE IN ONE OF THOSE MOVIES FROM THE FILM FESTIVAL 2'. SO IT IS! SO IT IS!

Romanian Days

The Red Gloves

The Red Gloves follows another Eginald Schlattner adaptation, The Beheaded Rooster, as well as the film Radu Gabrea made between the two: Gruber's Journey (after a script by Răzvan Rădulescu and Alexandru Baciu). If Gruber is undoubtedly Gabrea's best film after 1990 – and, at the same time, one of the boldest and most intelligent Romanian screenplays of all time – The Red Gloves puts to rest everything seen before about “the obsessive decade” (the 50s) in Romanian cinema, including TV (so yes, forget about Bless You, Prison! and The Memorial of Pain marathon). It's simply the most convincing, most authentic and most unsettling incursion in the lived truth of a dark period – an incursion that doesn't make compromises either to expected pathetic feelings or to accommodating cynicism.

The story experienced by Schlattner gains a memorable consistency due to Alex Mihăescu's performance, which is a true revelation. The way in which a barely 30-year-old young man assumes the character of a young man from 50 years ago, revealing his self-defense mechanisms, his fragility and ambiguity in the brutal contact with a discretionary power, is absolutely remarkable. Alongside him, Mircea Rusu accomplishes a startling role as a bad guy who knows all the psychological tricks and what buttons to push to get the confessions he wants. And Victoria Cociaş is, as usual, impeccable playing the Mother.

The Red Gloves is a problematic and unsettling film, which shouldn't be missed! ■

– ALEX. LEO ȘERBAN

InterogaTIFF

Sebastian Lelio

Chilean film makers are also engaged in a film boom lately, just like the Romanians, but it seems they are being less obsessed with their former political regime. Sebastian Lelio, Chilean director, thinks that this happens only because Chile's right wing dictatorship didn't last as much as the Romanian communist period. Lelio was awarded in TIFF 2007 and has returned for the 3rd time to present *Navidad*, a film included in the Focus Chile section. I caught Sebastian Lelio in between the Q&A session for his film and his entering to watch Romanian film *Francesca*, and he spoke about the passion and freedom of making films in a country that has known a liberation moment at the same time we did.

You are on your way to seeing a Romanian film; what do you think of Romanian cinema?

I admire Romanian cinema quite a lot and I'm very fond of TIFF. There are a lot of similarities between our countries when it comes to the growing number of films and film makers. In Chile there are a lot of directors now, either my age or younger. Stylistically, the two countries have nothing in common; the stories are very different also. I admire

Romanian films a lot and I watch them with great curiosity. I love *Politist, Adjectiv!* Also I found Sitaru's *Pescuit sportiv* to be a well inspired film. Chile's cinema is less coherent and so is the attention it's getting; it's different from Romania where a group of film makers got known for making films of the same sort of themes. Chilean movies are more diverse, they have different topics and different styles, we are less obsessed with the former regime, but I think that's only because our dictatorship didn't last as long. I'm sure that if it had been 50 years long, we would have made many more films about it; there would have been more stories to tell.

How is Chilean cinema similar to that of Romania?

Chilean cinema started to blossom about six years ago, when there was a boom of very active directors wan-

ting to make films from different perspectives. The trait that makes us similar is the search of authentic, personal and relevant stories.

How would you explain this sudden boom of both our national cinemas?

I think the 20 years of democracy after a dictatorship is the necessary amount of time for the freedom of speech to properly blossom. We had 20 years of right wing dictatorship until 1990 and you had a dictatorship up until about the same time.

What are your plans for the future?

I am now working on a new film which takes place in Chile, in the areas affected by the February earthquake and tsunami. It will be a fiction feature with documentary traits and it will hopefully reflect my respect for the sorrow I felt, even as I was shooting, for the devastation of the houses and scenery I've seen. I filmed a month after the catastrophe. I would love to come back to TIFF next year to show it. We will probably finish the film in about six months.

I heard you mentioning that you prefer not to write dialogue, that you let your actors improvise based on the script. How does that work?

I think film making is team work; I love it when we shoot something that can't be written, that can't be thought up from before. There is something that is brought into life

only like that and I believe in the documenting power of the camera. With each take, the camera shoots something that can't ever be repeated. I try to build my stories with these moments in mind. When I do a take I never look for the perfect scene. I look for many things and then, in the editing room, I rewrite everything with the images I've captured. I write the script, but not the dialogue. My strategy to truthful stories is to give actors more maneuvering space. The trick is when I edit, I edit alone! Actually, what I write from beforehand is the story line, I establish my theme, but I only write the “what” not the “how”. How the film will finally be is something we are discovering together as a team, while shooting. My first film, which got the TIFF trophy in 2007, *La Sagrada Familia*, was done with a lot of improvisation.

What is the risk of making a film counting solely on improvisation?

The risk is that of knocking on your life's door and getting no answer. It's like you're going to that door and you're saying: “Please, Life, bring me some truthful moments, some mystery and a sort of complexity which I am not even able to write, which is beyond my capacity to utter in words!”. Life may or may not grant you that. You never know. ■

– RALUCA BUGNAR

TRANSLATED BY OANA DARIE

Industry

Tribute to our guests & friends

More than 480 Romanian and foreign guests are attending this year's Transilvania International Film Festival, a groundbreaking edition in terms of locations, number of films screened, special events, audience numbers & sales, Romanian and foreign journalists accredited and with an unprecedented international participation.

The 240 films from 47 countries selected in the festival include 16 Romanian features and 19 local shorts, part of the Romanian Days line-up – another record for the nine year-old Cluj-Napoca festival.

It's been a noisy festival, with white nights and busy days, full rooms, a brand new open air location – the Ursus Open Air, right in the heart of Cluj-Napoca's Piata Unirii, one of the biggest medieval squares left in Europe. It seemed the edition with the most sold-out screenings.

As all the festival's guests and fans are preparing for the Award Ceremony tonight, broadcasted live on the main channel of the national television – TVR1, let's take a look at some of the most important industry people attending the Transilvania International Film Festival:

Sales Agents:

Pape Boye (Coach 14, France)
 Celine Dherbecourt (Insomnia World Sales, France)
 Ilaria Gomasasca (Wide Management, France)
 Clementine Hugot (Wide Management, France)
 Tahereh Khazrai (Studio Canal, France)
 Marion Klotz (Memento Films, France)
 Marta Lamperova (Film Europe, Czech Republic)
 Catherine Le Clef (Cat & Docs, France)
 Helen Loveridge (Meridiana Films, U.K.)
 Christophe Mercier (20th Century Fox, U.K.)
 Chris Paton (Fortissimo, The Netherlands)
 Klaus Rasmussen (Bavaria Film International, Germany)
 Katriel Schory (Israel Film Fund, Israel)
 Eva Vezer (Magyar Filmunio, Hungary)
 Stelios Ziannis (Aktis Film International GmbH, Germany)

Festival representatives:

Charlie Dockey (Cinequest, Czech Republic)
 Christine Dollhofer (Crossing Europe, Austria)
 Dimitri Eipides (Thessaloniki IFF, Greece)
 Scott Foundas (Film Society of Lincoln Center, U.S.A.)
 Benoit Ginisty (F.I.A.P.F., France)
 Christoph Groener (Filmfest Munchen, Germany)
 Trevor Groth (Sundance Film Festival, U.S.A.)
 Cristina Hoffman (Critics' Week, France)
 Anna Hoffmann (Berlinale Forum, Germany)
 Jay Jeon (Pusan IFF, South Korea)
 Kathrin Kohlstedde (Hamburg Film Festival, Germany)
 Stefan Laudyn (Warsaw Film Festival, Poland)
 Benjamin Mirguet (Directors' Fortnight, France)
 Nikolaj Nikitin (Berlinale, Germany)
 Freddy Olsson (Goteborg Film Festival, Suedia)
 Alissa Simon (Palm Springs IFF, USA)
 Basil Tsiokos (Sundance Festival, USA)
 Ansgar Vogt (Berlinale, Germany)

Producers:

Ivan Angelusz (Hungary) – *Bibliothèque Pascal*
 Helena Danielsson (Sweden) – *A Rational Solution*
 Francois Xavier Frantz (France)
 Oana Giurgiu (Romania) – *Kino Caravan*
 Lucie Kalmar (France)
 Laszlo Kantor (Hungary)
 Gabor Kovacs (Hungary) – *Bibliothèque Pascal, Frankenstein Project, Transmission*
 Elie Meirovitz (France)
 Cătălin Mitulescu (Romania) – *If I Want to Whistle, I Whistle*
 Fernanda del Nido (Spain) – *Cold Water of the Sea*
 Bobby Paunescu (Romania) – *Francesca*
 Vlad Paunescu (Romania)
 Anca Puiu (Romania) – *Aurora*
 Cristi Puiu (Romania) – *Francesca*
 Alexander Ris (Germany)
 Ada Solomon (Romania) – *First of All, Felicia; Medal of Honor*
 Christoph Toke (Germany)
 Dragos Vilcu (Romania) – *Tuesday, After Christmas*

Directors:

Topaz Adizes (USA) – *Americana*
 Barmak Akram (Afghanistan)
 Urszula Antoniak – *Nothing Personal*
 Jorgen Bergmark (Sweden) – *A Rational Solution*
 Scott Coffey (USA) – *Ellie Parker*
 Szabolcs Hajdu (Hungary) – *Bibliothèque Pascal*
 Noud Heerkens (The Netherlands) – *Last Conversation*
 Samuel Maoz (Israel) – *Lebanon*
 Aron Matyassy (Hungary) – *Lost Times*
 Ruxandra Medrea (France) – *Henri Georges Clouzot's Inferno*
 Radu Muntean (Romania) – *Tuesday, After Christmas*
 Titus Muntean (Romania) – *Kino Caravan*
 Călin Netzer (Romania) – *Medal of Honor*
 Vladimir Paskaljevic (Serbia) – *Devil's Town*
 Constantin Popescu (Romania) – *Portrait of The Fighter As a Young Man*
 Corneliu Porumboiu (Romania)
 Cristi Puiu (Romania) – *Aurora*
 Razvan Radulescu (Romania) & Melissa de Raaf (The Netherlands) – *First of All, Felicia*
 Jana Richter, Rike Holtz (Germany) – *Cholita libre*
 Florin Serban (Romania) – *If I Want to Whistle, I Whistle*
 Anocha Suwichakornpong (Thailand) – *Mundane History*
 David Volach (Israel) – *My father, my lord*
 Wim Wenders (Germany) – *Don't Come Knocking; Until The End of The World; Nick's Movie* ■

Ghici cine vine la cină... când îi spui tu!

Cu Opțiunea Premium DVR a serviciului UPC Digital TV poți să **revedi** de câte ori vrei doar scenele care ți-au plăcut mai mult, poți **pune pauză** și **înregistra** emisiunile difuzate în direct.

DVR - Digital Video Recording

tv • internet • tel
Mai bine cu fiecare zi

MEDIAFAX.ro

prezintă

Zilele Filmului Românesc
la **TIFF** 2010

Let's Go Digital!

They Went Digital!

Cele 5 filme realizate de 15 *juniori LGD* au fost proiectate aseară, de la ora 19.00, la Cinema Arta, în fața publicului festivalului și a participanților la atelier, care și-au văzut pe ecran munca din ultimele zile.

Cei 15 participanți au lucrat în echipe de 3 și, în urma unui training intensiv, au finalizat 5 scurtmetraje nou nouțe:

- ➔ **Acesta nu e un zid** (realizat de: Ana Maria Mareș, Andrada Iacobeț, Andreea Sticlea)
- ➔ **În seria "Crede și nu cerceta"** (realizat de: Alin Rotaru Segall, Grig Vulpe, Ramona Strete)
- ➔ **La veioză** (realizat de: Ana-Maria Comănescu, Maria Alexandra Marcu, Alexandra Molnar)
- ➔ **Trepte** (realizat de: Otilia Doboș, Andreea Stroe, Maria Lungu)
- ➔ **Trei cartoane** (realizat de: Eddie Pârveu, Alex Săvescu, Diana Ciobanu)

Tema de la care au plecat cei 15 realizatori a fost *familia*. Filmele o conțin toate, fie că e vorba de povestea de la care pleacă, fie că redau pareri despre ea sau că, pur și simplu, au trăit sentimentul unei familii de 23 de membri (juniori+ seniori+traineri) în ultimele 7 zile.

Filmele sînt realizate pe durata a 7 zile, în echipe în care fiecare a discutat despre poveste, a filmat sau a editat materialul. N-a fost ușor pentru tinerii cinești să treacă prin această săptămînă. Vremea nu prea a ținut cu ei, zilele au fost foarte lungi, orele de somn puține, dar aseară la Cinema Arta spectatorii au putut urmări și vota 5 foarte-scurtmetraje finalizate. Cel mai bun film LGD va fi anunțat în seara galei de închidere a TIFF și a fost hotărât de votul publicului.

Making of-ul atelierului, realizat de cei 3 veterani, *seniori LGD*, a surprins perfect atmosfera workshopului – rîs, plîns, joacă, muncă, discuții serioase, discuții absurde, invitați speciali și multă, multă energie. Making of-ul va fi difuzat și în cadrul galei de închidere TIFF.

Alături de cele 5 filme care intră în competiția pentru cel mai bun film realizat în cadrul LGD, participanții și-au prezentat și exercițiile vizuale, realizate tot în ultima săptămînă de TIFF. 15 povești spuse în cîte un cadru de maxim un minut.

Pe scurt, pentru LGD emoțiile filmării, montajului și "confruntării" cu publicul au luat sfîrșit. Acum urmează emoțiile aflării câștigătorilor.

Chiar dacă publicul va vota un singur film, la LGD toți participanții sînt cîștigători. Pentru că fiecare experiență trăită în aceste 7 zile a adăugat încă o cărămidă la educația lor vizuală, emoțională, cinematografică și, de ce nu, *familială*... ■

Program Sîmbătă, 5 iunie

CINEMA REPUBLICA

- 11:00 – 74'**
Scrisori către părintele Iacob / Letters to Father Jacob (r. Klaus Haro, *Finlanda*) Supernova
- 12:45 – 105'**
Medalia de onoare / Medal of Honor (r. Calin Peter Netzer, *România-Germania*) Competiție
- 15:00 – 104'**
Aviatoarea din Kazbek / Aviatrix of Kazbek (r. Ineke Smits, *Olanda*) Proiecții speciale
- 17:30 – 117'**
Mănușile roșii / The Red Gloves (r. Radu Gabrea, *România,-Germania*) Zilele Filmului Românesc
- 20:30 – 109'**
Precious / Precious: Based on the Novel Push by Sapphire (r. Lee Daniels, *S.U.A.*) Supernova
- 23:00**
Film surpriză

CINEMA VICTORIA

- 10:00 – 92'**
Numărul oilor / Counting Sheep (r. Dieter Auner, *Irlanda-România*) Ce se întîmplă, documentarule?
- 12:00 – 104'**
Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje 3 / Romanian Days: Short Films 3 (*România*) Zilele Filmului Românesc
- 14:30 – 97'**
Cei mai frumoși ani / Le bel âge (r. Laurent Perreau, *Franța*) Competiție
- 17:00 – 100'**
Caravana cinematografică / Kino Caravan (r. Titus Muntean, *România*) Zilele Filmului Românesc
- 19:00 – 107'**
Actrițele / Actrices (r. Valeria Bruni Tedeschi, *Franța*) Profesiune: actriță
- 22:00 – 103'**
Roșu, alb și albastru / Red White and Blue (r. Simon Rumley, *Marea Britanie-S.U.A.*) Umbre
- 00:30 – 90'**
Reykjavik Whale Watching Massacre / Masacrul (r. Julius Kemp, *Islanda*) Umbre

CINEMA ARTA

- 10:00 – 72'**
Tatăl Meu, Stăpînul Meu / My Father My Lord (r. David Volach, *Israel*) Focus israel
- 11:45 – 143'**
Vinerea neagră / Black Friday (r. Anurag Kashyap, *India*) 3x3
- 15:00 – 98'**
Copilăria lui Icar / The Way Beyond (r. Alex Iordăchescu, *Elveția-România*) Terapii extreme
- 17:30 – 79'**
Angela merge mai departe (r. Lucian Bratu, *România*) Proiecții speciale
- 19:30 – 154'**
Pădurea spînzuraților / Forest of the Hanged (r. Liviu Ciulei, *România*) 3x3
- 22:30 – 90'**
Amer (r. Helene Cattet, Bruno Forzani, *Belgia-Franța*) Umbre

CINEMA CITY SALA 1

- 12:00 – 106'**
Livada de lămii / Lemon Tree (r. Eran Riklis, *Israel*) Focus Israel
- 15:00 – 120'**
Ajami (r. Scandar Copti, Yaron Shani, *Israel*) Focus Israel
- 18:00 – 90'**
Cu ochii larg deschiși / Eyes Wide Open (r. Haim Tabakman, *Israel*) Focus Israel
- 20:30 – 83'**
Cu fanfara în vizită / The Band's Visit (r. Eran Kolirin, *Israel*) Focus Israel

CINEMA CITY SALA 2

- 11:30 – 92'**
Fetița și vulpea / Le renard et l'enfant (r. Luc Jacquet, *Franța*) EducaTIFF 8+
- 14:00 – 91'**
Nick's Movie (r. Wim Wenders, *S.U.A.*) 3x3 *Intrare liberă!*
- 17:00 – 98'**
Crocodilii / Vorstadtkrokodile (r. Christan Ditter, *Germania*) educaTIFF 11+
- 20:00 – 96'**
Viața în vremea războiului / Life During Wartime (r. Todd Solondz, *S.U.A.*) Supernova

TEATRUL NAȚIONAL

- 20:30
Gala de Decernare a Premiilor

PIAȚA UNIRII

- 21:45 – 150'
Baaria (r. Giuseppe Tornatore, *Italia*)

CINEMA ECHINOX

- 21:30 – 105'**
Un tip destul de înțelegător / A Somewhat Gentle Man (r. Hans Petter Moland, *Norvegia*) Supernova
- 00:00 – 97'**
Spărgătorul / The Robber (r. Benjamin Heisenberg, *Austria, Germania*) Supernova

TIFF LOUNGE

- 19:00 – 80'**
Tărîm de vis / Dreamland (r. Thorfinnur Gudnason, Andri Snær Magnason, *Islanda*) Ce se întîmplă, documentarule?

INSOMNIA

- 20:30 – 80'**
Hiroshima (r. Pablo Stoll, *Uruguay*) Fără limită
- 22:30 – 88'**
Burlesque, fără perdea / Burlesque Undressed (r. Alison Grist, *Marea Britanie*) Ce se întîmplă, documentarule?

ACUM și în rețeaua de magazine MIC.RO

NUMĂRUL 1 ÎN EXCLUSIVITĂȚI

OK!

www.okmagazine.ro ROMÂNIA

BONUS OK! AMERICA

OK! AMERICA, tradusă în limba română

DOAR 450 LEI

George Clooney & Elisabetta Canalis

Adio burlăcie?

După o escapadă în Hawaii, modelul pare să-și pus capăt celei mai răvânit burlăcie din lume

din 4 iunie, noul număr al revistei OK!

Adio burlăcie!

COVER STORY

George Clooney renunță la burlăcie!

OK! Nr. 1 în exclusivități!

Eveniment

După masterclass-ul lui Wim Wenders

foto: Nicu Cherciu

leri, timp de două ore, Wim Wenders a susținut un masterclass la Muzeul de Artă. Sala a fost plină ochi. S-a stat pe jos, pe lângă scaune, în picioare, afară, cu urechile ciulite spre ușă. Au fost studenți, regizori mari, oameni de film, jurnaliști, fani ai cinema-ului german, curioși. O lume pestriță care a ieșit "ilumintată" de la discuție.

Florin Șerban, care a fost și extrem de activ la discuție: "A fost nemaipomenit. Eu l-am cunoscut pe Wim Wenders la Berlin, dar nu am avut ocazia să aflăm atât de multe despre ce se ascunde în spatele carierei lui. A dezvăluit lucruri pe care nu ai cum să le afli nici din comentarii, nici din reportaje și nici din interviuri."

V. e la liceu: "Am văzut doar două filme de Wim Wenders dar, după întâlnirea asta, vreau să mai văd."

Cătălin Mitulescu are o istorie lungă cu Wim Wenders, având în vedere că acesta i-a fost coproducător la *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii*. Cu toate acestea regizorul s-a declarat extrem de încântat de discuție: "Pentru mine a fost foarte interesant să văd cum se ajunge la o idee, cum se face un film pe care îl iubești, l-ai poziționat într-o zonă de neatinș și care a ajuns să reprezinte un reper, cum ar fi *Paris Texas*." Întrebat dacă simte că ar avea gustur/crezuri comune cu regizorul german, Mitulescu a răspuns: "Este un sentiment foarte încurajator atunci când o persoană la care îți foarte mult și o admiri artistic vorbește despre lucruri de care te lovești și tu, pe care le experimentezi singur atunci când lucrezi la un film sau încerci să scrii un scenariu."

Andra și Simona sînt prietene și vorbesc, probabil din cauza celor două ore de discuții, pe jumătate în limba engleză. Noi le traducem vorbele, dar fără să le temperăm entuziasmul: "A fost foarte simpatic. Îmi plac poveștile din culise, sînt partea cea mai importantă dintr-o întâlnire cu orice mare artist. M-a surprins să văd că e foarte deschis și are un simț al umorului foarte special. Nu e deloc intimidant. A fost cald și uman și n-a avut niciun fel de aere."

"Discutiile au trecut prin toată filmografia lui pînă la cele mai recente filme. A făcut niște conexiuni, a povestit despre niște legături pe care eu nu le știam sau la care nu m-aș fi gândit, chiar dacă am mai citit interviuri pînă acum. Chiar a fost genul de masterclass care poate să îți schimbe perspectiva asupra cinematografului."

Lorena a fost impresionată mai ales de disponibilitatea de care a dat dovadă marele regizor: "În primul rînd a fost extrem de deschis și de doritor să-și dezvăluie resorturile interioare ale artei, să le comunice celor din jur și, totodată, să îi îndemne să-și caute propriile resorturi interioare. Și a fost un masterclass foarte bine structurat. În prima parte a transmis informații, iar în partea a doua a așteptat întrebări. Prin asta, s-a asigurat că a ajuns la oameni cu adevărat ce a vrut să transmită și a reușit să adauge și clarificările de rigoare." ■

— A CONSEMNAȚ CRĂIȚA NANU

DONCAFÉ

TIFFashion

Oana Păunescu, vînzătoarea de vise

Nunta mută

Glass House

În cadrul TIFFashion, astăzi, de la ora 11 (la Maitresse Maison) are loc un masterclass despre costumul de film susținut de Oana Păunescu. Cei interesați vor avea șansa să facă o paralelă între confecționarea costumelor din filmul românesc *Nunta mută* (regia Horațiu Mălăele) și filmele străine *Perfume: The story of a murder* (regia Tom Tykwer, costume: Pierre Yves Gayraud) și *Sa Majeste Minor* (regia Jean Jacques Annaud,

costume Pierre Yves Gayraud). Toate costumele din filmele prezentate mai sus au fost confecționate în cadrul Atelierului de creație și confecții DADA București, sub îndrumarea Oanei Păunescu. Prezentarea va fi însoțită și de making off-urile filmelor prezentate.

Moda și filmul

Hainele din magazinele Dada nu sunt pentru oricine. Trebuie să ai o personalitate foarte puternică și mult curaj. Trebuie să iubești moda și să nu-ți fie teamă să șochezi, să fii un "statement". Oana Păunescu, directoare și co-fondatoare a brandului Dada ne spune pe site cum a simțit deschiderea primului magazin în București. "Întocmai precum curentul Dadaist, care respingea cultura tradițională, Dada apărea în peisajul gri al Bucureștiului pentru a încerca să ne facă să dăm uitării lecția egalitarismului și să ne învețe să ne exprimăm diferite." Cu alte cuvinte, Dada încurajează libera exprimare și crează haine cu personalitate iar aici se simte cu adevărat prezența în ecuație a Oanei Păunescu, cea care s-a făcut cunoscută mai ales prin costumele create pentru nenumărate filme.

Oana Păunescu a terminat facultatea de Arte Plastice Nicolae Grigorescu, și-a făcut stagiul în Bacău și a debutat ca pictor de costume în filmul *Domnișoara Aurica* (1985), în regia lui Serban Marinescu. De atunci a mai lucrat la peste 50 de filme ca pictor de costume.

"Pentru mine, moda a fost și este o încercare. Mă simt mai mult pictor de costume decât designer. Cu toate că majoritatea oamenilor le consideră complementare, pentru mine cele două domenii, moda și filmul, sînt extrem de diferite, "unul hăis și altul cea". Moda reprezintă creativitate cu finalitate imediată, vînzarea, deci trebuie să fleteze, să mulțumească, este supusă sezonălității, tendințelor. La capătul opus, filmul reprezintă o lume a poveștilor, iar

designerul de costume de film este povestitorul, cel care definește personalitatea unui caracter. Și noi vindem, dar vindem vise." Creația de costume ne explică diferența enormă între un creator de modă și un pictor de costume. "Uitîndu-mă la ceilalți creatori care au cochetat cu filmul (și nu vorbim aici de cei de calibrul lui Jean Paul Gautier, de exemplu), parcă niciunul nu are forța și vitalitatea unui pictor de costume." Bineînțeles că există și filme, de tipul *Sex and the City*, la care este mai potrivit să lucreze un creator de costume. La acest gen de filme, accentul se pune doar pe haine, iar personajele sînt iconuri de street fashion.

"Mi-am permis luxul să accept proiecte care-mi plac."

Pentru ca să putem înțelege pe deplin opiniile unui pictor de costume, trebuie mai întîi să îi cunoaștem lumea. Orice proiect de film durează minim trei luni iar programul de lucru este îngrozitor de încărcat și alienant. Vorbim despre 12 - 14 ore pe zi. Nu mai există nici timp liber, nici viață personală. "Unui student care vrea să facă această meserie i-aș spune că îl așteaptă o muncă de galere. Meseria asta e ca un microb, îți intră în sistem. Trebuie să îți placă cu adevărat. Dacă ai răbdare, putere de muncă și pasiune, la final satisfacțiile sînt cel puțin la fel de mari ca și efortul depus"

În materie de tipuri de filme la care preferă să lucreze, Oana Păunescu, recunoaște că filmele contemporane nu sînt prima ei alegere. Preferă filmele de epocă. "Filmul de actualitate este frustrant. Ai idei, vrei să le pui în practică și, brusc, toată lumea se pricepe la meseria ta, de la nevasta regizorului, pînă la recuziteri și asistenți de cameră." Cu toate acestea recunoaște că anumite filme contemporane pot fi infinit mai complicate decît un film de epocă.

Costumele mor la finalul filmării

Dar să ne oprim la haine. Într-un film, costumele trăiesc odată cu personajul. Sînt o parte din el. "Designerul de costume este un creator al unei lumi, este cel care ajută regizorul să spună povestea și, culmea, ești bun atunci cînd personajele devin atît de credibile încît audiența nu mai remarcă costumele." Hainele dintr-un film au o existență tragică. Ele mor cînd se termină filmarea și ajung să atîrne ordonat pe umerăse în magazia de costume. Costumul de film trăiește doar prin lumină, machiaj, actor, joc.

Oana Păunescu este un om care își iubește meseria, vorbește cu plăcere despre ea, nu se sfințește să spună cît de mult a învățat de la marii pictori de costume alături de care a avut șansa să lucreze și reușește să îmbine perfect cele două domenii pe care chiar ea le crede opuse - moda și filmul. ■

- CRĂIȚA NANU

EuroGsm

poftă de comunicare

La ce film ne uităm? Vezi și tu cum e cota!

Dă-i mamei un SMS, să nu ne sune!

Hai, nu mai comenta ... pune-ți telefonul pe silent!

Wow, ce punctaj are :)?!

Verific acum online, pe telefon!

Doar nu începi să plângi?!

Am emoții...

Nu, vail Mi-a intrat sare în ochi!

partener Orange

Construind un viitor solid în România și în lume.

www.tenaris/cotub.com

2010
TIFF
shop

NU RATA REDUCERILE din acest weekend la **TOATE** produsele **TIFF 2010!**

Tot ce ți-ai dorit din gadget-urile TIFF la prețuri minime!!!

*Pachete promoționale la TIFF shop-ul din incinta cinematografului Republica.

Ce se întâmplă, Documentarule?

Burlesque, fără perdea

Lucruri care contează în lumea lui Immodesty Blaize: ce haine dezbraci și cât de încet o faci, câte kile de candelabru poți să porți cu multe pene – și aparentă nonșalanță pe cap, cum coregrafiezi performance-ul și, mai ales, cum îl descrii ca operă de artă. Lumea lui Blaize este lumea teatrului de varieté cu conținut senzual și este un fenomen recent resuscitat într-o aclamație pe scenele londoneze. Scene pe care,

de altfel, s-a și născut cu aproximativ 2 secole în urmă, dintr-un amestec de cultură de masă și fantasmări parodice, high-class. Având de-a face cu un documentar, sînt clarificate scopurile momentelor burlești (*it's all about the tease*, dar fabuloasa Dita von Tease lipsește din distribuție), pregătirile acerbe (cele 10 minute de esență glam parcurg un drum lung din faza de proiect pînă la debutul teatral) și ni se oferă o mică incursiune în trecut (cînd mameleonele incendiate ale domnișoarei Satan's Angel făceau furori și poliția făcea raiduri prin teatrele deocheate). O ocazie de neratat pentru iubitorii de sexy cu pretenții de rafinement artistic, o doză optimă de informație, o doză nițel cam mare de Immodesty Blaize și momente de burlesque prezentate integral. Vizionare plăcută. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

EducaTIFF / 11+

Crocodilii

Crocodilii pariază pe capacitatea unor copii neastîmpărați de a deveni priii lor eroi, accentuînd valorile prețuite în toate filmele adresate publicului influențabil: prietenia, spiritul de echipă și ideea de-a dreptul avangardistă că "Nu ești prea mic pentru nimic!".

Ecranizare și transpunere în contemporan a romanului german *Vorstadt-krokodile*, filmul urmează o rețetă deja clasică și reușește să livreze o bucată consistentă de amuzament, dar și o doză amețitoare de *politically correctness*. Umorul ușuratic al peliculei e contrabalansat de atenția acordată celui băiat sensibil și paraplegic, care e tachinat și hărțuit de gașcă pentru a ajunge în final ocrotit de toți membri ei. Un film educativ în cel mai pur sens, care trece frumusețea de la "pimp my wheelchair" la construirea unor rampe speciale în sediul central al Crocodililor și care bifează cu brio și lupta împotriva xenofobiei prin includerea simpaticilor albanezi din cartier (care sînt "încălțați" la un moment dat pe nedrept cu un delict).

La fazele memorabile ale acestui *Ocean's Eleven* încrucișat cu *Scooby Doo* (nota bene, sîntem la mii de leghe depărtare de radicalul *Kick Ass* ieșit anul acesta), listez folosirea unui pepene roșu în autoapărare, o scenă inocentă de urinat asistat, o investigație gen CSI junior, un plan discutat pe o machetă cu figurine lego și mașinuțe de jucărie și următoarea descoperire frapantă: pramiile știu că dacă fac o trăznaie, părinții vor servi statului în locul lor. Și sînt relativ relaxați în privința asta. ■

– LAVINIA GAL

HBO®

• TRANSPORT PERSOANE CU MICROBUZE • TRANSPORT MARFĂ • TRACTĂRI PE PLATFORMĂ •

TAXI
NAP♥**CA**

Un taxi după sufletul clujeanului!

CALL CENTER

orange	cosmote
0744 930 872	0762 689 751
0754 098 154	zapp
vodafone	0788 642 251
0722 642 251	rds
0726 231 231	0771 697 765

0264
953 **NOU:** ***9953**

NUMĂR CU TARIF NORMAL
valabil în rețelele orange și vodafone

COMENZI NON-STOP!

TAXI 953

www.taxipronapoca.ro

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
Ursus susține TIFF 2010

Orice moment poate fi inspirație
pentru un nou film.
Ursus este alături de filmul românesc.

REC

URSUS
REGELE BERII ÎN ROMANIA

Istorii

2010 In absentia

E primul an cînd nu reușesc să ajung la TIFF. Da, a fost greu să stau departe, dar cel puțin am avut sursele mele de informare, așa că am aflat ce-ati facut voi acolo, în lipsa mea... Așadar, mi-a șoptit o păsărea:

Că Tudor, ca să oprească ploaia, a trimis în cer, cu tunul, un proiectil din palincă, celuloid și cîlți de mîțoaică pe care i-a învelit în tricolor.

Că după o noapte lungă și o serie de shoturi din țări locală, Wim Wenders a hotărît să mai rămînă pe aici ca să facă un rockumentar cu fanfarele noastre, produs de Libra Film.

Că din solidaritate cu bugetarii, petrecerile s-au terminat cu 25% mai devreme, s-a băut cu 25% mai puțin și a fost cu 25% mai puțină nebunie.

Regizorii români au dansat solidar pe "Meneaito" în "30 plus" și că, pentru prima dată în istorie, au acceptat ideea că fac parte din același "val"; pînă dimineață, le-a trecut. Niciunul dintre cei prezenți n-a reușit să immortalizeze clipa.

Într-una dintre "Zilele filmului românesc", poliția locală a înăbușit un mic protest ad-hoc. Demonstrații strigau, cică: "jos cu planul secvența în filmul românesc!"

Că Cristi Puiu a venit cu nu mai puțin de 73 de explicații la întrebarea de ce filmul lui se cheamă *Aurora*. Tot el a spus că pregătește un sequel la *Moartea Domnului Lăzărescu*, intitulat *Lăzărescu, viața de apoi: partea 1: Tunelul* (regizorul ne-a asigurat că nu va folosi efecte speciale și că va întrebuința doar iluminarea naturală).

Că Radu Muntean, incognito, a fost văzut ștergîndu-și o lacrimă la proiecția cu *Declarație de dragoste* din piață.

Că la petrecerea HBO, invitațiilor li s-a dat măști cu gaz haluciongen, ca omagiu pentru tocmai decedatul Dennis Hopper, și au fost rugați să recreeze o versiune mai soft la scena din *Blue Velvet*, pe Roy Orbison; a doua zi, toată lumea avea vînați, dar nimeni nu-și mai amintea nimic.

Că mărtețul loc 3 ciștigat la Eurovizu-ne a fost celebrat în Piața Unirii cu o compilație a celor mai bune scene de sex gay TIFF 2002-2009.

Că la restaurantele din Cluj se aștepta cu 10 minute mai puțin decît în alți ani (adică aproximativ 112').

Că Mihai "Chiri" Chirilov a renunțat la iconicele sale cămăși și pălării pen-

tru un smoking sobru și un papion oranj.

Că s-a făcut doar sex intîmplător responsabil, adult, protejat, pe uscat.

Că, din păcate, nici un regizor nu s-a imbatat în așa hal încît să spună "te iubesc" unui critic.

Că, invitații străini au putut atinge, în sfîrșit un vampir (au fost lăsați să se bucure și nu li s-a spus că era, de fapt, vorba de un tiffar amarit care, după 10 zile de stat în cinema, era mort-palid și avea sînge pe buze pentru că-și mușcase de prea multe ori limba la "No limit").

Că la Republica s-au auzit sonorul la filmele românești.

Că, grație unui curs intensiv ținut de primăria cluj, fiecare cetățean al Clujului știa să pronunțe perfect Pen-Ek Ratanarung și Anocha Suwichakornpong;

Că la hotelul Cristian s-a pus aer condiționat

Că, puternic contaminați de atmosfera euforică, francezii prezenți la festival au început să vorbească engleză și olandezii au început să facă cînste.

Că, într-o dimineață foarte devreme, 83 de invitați l-au văzut pe Iisus în locul statuii lui Mihai Viteazul, la ieșirea de la clubul Diesel, minune care va fi subiectul noul documentar al lui Alecu Solomon: *TIFF - miracolul nostru public*.

Că la intrarea la fiecare petrecere se dădea un test fulger de cultură cinematografică, așa că pițipoancele, cocarlari și o parte dintre jurnaliștii locali au rămas pe dinafară.

Că tifarilor care vedeau mai mult de 40 de filme li se dădea un premiu de consolare: aveau de ales între o rețetă pentru xanax, două cutii de Tussin forte, o sticlă de palincă sau integrala Mihaela.

Că, într-un suprinzător puseu, la gala de final nu s-a urcat nici o oficialitate pe scenă.

Că Dumitru Prunariu a dezvăluit că a semnat cu Tudor Giurgiu un acord de principiu ca, în 2025, TIFF-ul să aibă o ediție și-n cosmos. Se contează, evident, pe sprijinul primăriei și al CNC. Tudor a declarat: "nu vă ascund că aveam acest lucru în minte încă de la început; e o mare provocare pentru mine, dar și o mare tristețe: de aici, încotro?" ■

— ANCA GRĂDINARIU